

βραδιά

βραδιά, η, ουσ. [<μσν. βραδιά <αρχ. βραδεΐα (ενν. ώρα), θηλ. του επιθ. βραδύς], ολόκληρη η διάρκεια της νύχτας: «η βραδιά πέρασε με γλέντι και τραγούδι». (Λαϊκό τραγούδι: σε θυμήθηκα και πάλι όμορφό μου αγγελούδι και σου γράφω ένα τραγούδι στην αποψινή **βραδιά**).

- γυναίκα μιας βραδιάς, βλ. λ. [γυναίκα](#).

- κλέβω τη βραδιά, γίνομαι το επίκεντρο, μονοπωλώ το ενδιαφέρον μιας παρέας κατά τη διάρκεια νυχτερινής διασκέδασης και γενικά γίνομαι το επίκεντρο ενδιαφέροντος μιας συντροφιάς ή μιας συγκέντρωσης. (Λαϊκό τραγούδι: **άιντε κάντε όλοι στην μπάντα να βγει να χορέψει ο Σαλονικιός. Άιντε κάντε του λεζάντα τη βραδιά να κλέψει ο Σαλονικιός**).

- μιας βραδιάς, για μια νύχτα: «οι παρέες μιας βραδιάς συνήθως ξεχνιούνται εύκολα». (Λαϊκό τραγούδι: είσαι γυναίκα **μιας βραδιάς** που ψεύτικα αγαπάει).

- το κλου της βραδιάς, βλ. λ. [κλου](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας